

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ จะนำเสนอรายละเอียดผลการศึกษาออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การจัดการสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งในสภาพปัจจุบัน

1. ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม
2. ด้านสาธารณูปโภค
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ด้านความหนาแน่น
5. ด้านธุรกิจการขายสินค้า
6. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้เป็นการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและภูมิลำเนา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจ

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อความคาดหวังและความพึงพอใจ ต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัญหาและความต้องการ ในการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

การศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การจัดการสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งในปัจจุบัน

1. ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม
 - 1.1 สภาพการเข้าถึงและการคมนาคม

จากถนนห้วยแก้วบริเวณเชิงคอกซึ่งเป็นถนนลาดยางขนาดกว้าง 2-4 ช่องทาง ถัด
เลาะตามแนวเขา ผ่านวัดพระธาตุดอยสุเทพ ผ่านพระราชวังภูพิงค์ราชนิเวศน์จากนั้นถนนจะเป็น
2 ช่องทาง บางช่วงถนนจะเป็นลาดยาง บางช่วงจะเป็นถนนดินลูกรัง (เนื่องจากถนนลาดยางชำรุด
และถูกกัดเซาะ) ความกว้างของถนนประมาณ 4 เมตร ไปโดยตลอดจนถึงหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง
ป้ายสัญลักษณ์จราจรปรากฏให้เห็น ไม่มากนัก

1.2 การจัดวางผังภายในบริเวณหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง

สภาพพื้นที่และการใช้ที่ดินของหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งก่อนการปรับปรุงนั้นยังมีการ
ใช้พื้นที่และที่ดินที่ไม่เกิดประโยชน์เต็มที่ จึงมีการปรับปรุงพื้นที่และการใช้ที่ดินใหม่ โดยการแบ่ง
เป็น 4 บริเวณ ดังนี้ คือ

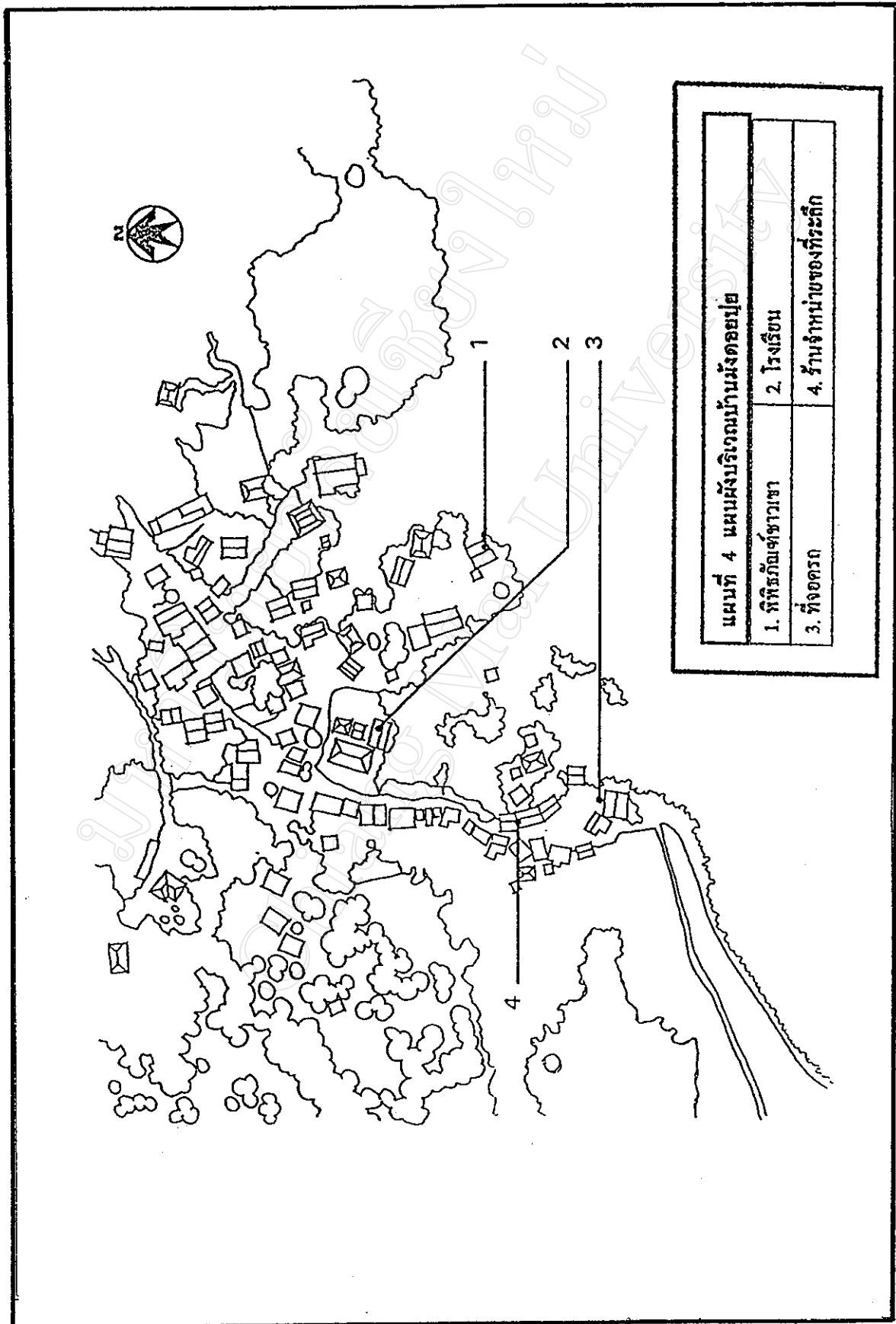
บริเวณที่ 1 พิพิธภัณฑ์ชาวเขาจะแสดงวัฒนธรรมประเพณี การดำรงชีวิตที่
เรียบง่ายของชาวเขาพร้อมด้วยสวนหย่อมที่มีพันธุ์ดอกไม้เมืองหนาวให้นักท่องเที่ยวได้ชม

บริเวณที่ 2 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่บิศสอนระดับชั้นอนุบาลถึงระดับประถมศึกษา
ปีที่ 6 เพื่อให้การศึกษาขั้นพื้นฐานแก่เยาวชนในหมู่บ้าน

บริเวณที่ 3 ที่จอดรถ เมื่อขับรถมาตามเส้นทางเข้าสู่หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ก่อนจะ
เข้าหมู่บ้านจะพบที่จอดรถเป็นแห่งแรก

บริเวณที่ 4 ร้านขายของที่ระลึกอยู่ทางทิศตะวันออกของที่จอดรถและตลอดสอง
ข้างถนนเดินเท้า ซึ่งจะขายสินค้าและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว

การใช้พื้นที่และการใช้ที่ดินดังกล่าวแสดงได้ตามแผนที่ 4

การใช้ที่ดินและการใช้พื้นที่ดังกล่าวข้างต้น หลายหน่วยงานยังเห็นว่าไม่มีความเหมาะสมและยังไม่เกิดประโยชน์สูงสุด จึงพยายามยื่นมือเข้ามาเพื่อปรับปรุงแก้ไข (ททท.) แต่โครงการก็ต้องล้มเลิกไป เพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากชาวเขาในหมู่บ้าน ปัจจุบันคณะกรรมการหมู่บ้านและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ (อบต.) ซึ่งเป็นตัวแทนจากหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ได้มีโครงการที่จะปรับปรุงการใช้ที่ดินและการใช้พื้นที่ภายในหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง โดยกำลังอยู่ระหว่างการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและการเสนอโครงการต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.3 สภาพภูมิทัศน์

ความเป็นชุมชนชาวไทยภูเขาที่ตั้งอยู่กลางหุบเขาล้อมรอบด้วยธรรมชาติแบบป่าเขาของคอกสุเทพ-ปุยและเส้นทางที่ต้องขึ้นเขาสูง เลาะเลี้ยวไปมา คือเสน่ห์ของหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งแห่งนี้

ความสามารถในการมองเห็นธรรมชาติแบบป่าเขาดังกล่าวยังคงมีให้เห็นอยู่เพราะสิ่งก่อสร้างส่วนใหญ่จะเป็นแบบชั่วคราวที่มีขนาดความสูงไม่บดบังทัศนียภาพทางธรรมชาติมากนัก

1.4 อาคารและสิ่งปลูกสร้าง

เนื่องจากหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติที่มีกฎหมายของอุทยานฯ ควบคุมไว้ อาคารและสิ่งปลูกสร้างส่วนใหญ่จึงเป็นการสร้างแบบชั่วคราว ใช้วัสดุภายในอุทยานฯ เป็นส่วนใหญ่ซึ่งอาคารและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1. ร้านค้า จะปรากฏให้เห็นบริเวณทางทิศตะวันออกของสถานที่จอดรถและตลอดสองข้างทางเดินเท้าเข้าไปจนถึงพิพิธภัณฑสถานฯ ลักษณะของร้านค้าจะเป็นห้องแถวที่สร้างด้วยไม้ชั้นเดียว หลังคามุงสังกะสี มีแผงขายสินค้ายื่นออกมาข้างหน้า

2. หมู่บ้านชาวเขา ส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ชั้นเดียว มุงด้วยสังกะสี หรือถ่อมด้วยสังกะสีทั้งหลัง พื้นจะยกสูงขึ้นมาและปูด้วยไม้ หลังคามุงด้วยใบจาก ใบหญ้าหรือสังกะสี ตั้งอยู่ตามบริเวณที่ราบตามชั้นความสูงของหมู่บ้านรวมกันเป็นกระจุก

3. สถานที่ราชการ เป็นโรงเรียนที่อาคารสร้างด้วยไม้ชั้นเดียวสำหรับสอนนักเรียนระดับชั้นอนุบาลและอาคารที่สร้างด้วยปูนซีเมนต์ 2 ชั้น สำหรับสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา อาคารเรียนดังกล่าวมีภาพทรงสมัยใหม่ ส่งผลให้ไม่เข้ากับสภาพแวดล้อม

1.5 ขยะและสิ่งปฏิกูล

หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ได้รับงบประมาณให้จัดซื้อถังขยะแบบล้อเลื่อนจาก อบต. (ปีงบประมาณ 2540) จำนวน 10 ถัง กระจายไว้ตามจุดต่างๆ ในหมู่บ้าน แต่ยังมีขยะที่ตกค้างให้เห็นอยู่เป็นบางจุด เช่น ที่จอดรถ บริเวณสวนน้ำตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีนักท่องเที่ยวหนาแน่นขยะก็จะเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันหมู่บ้านชาวเขาแห่งนี้มีขยะประมาณ 1 ตัน / วัน ซึ่ง

มาจากร้านค้าทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งร้านขายอาหาร) ชยะจากนักท่องเที่ยวและจากชาวเขาในหมู่บ้านโดยจะมีการจัดเก็บทุกวันจากผู้รับเหมาชยะด้วยรถกระบะส่วนตัว ซึ่งเป็นคนในหมู่บ้าน โดยจะเก็บค่าบริการในอัตราวันละ 1 บาท / ครั้วเรือ และจะเก็บเฉพาะครั้วเรือที่มาติดต่อให้บริการเก็บชยะดังกล่าว หากเป็นครั้วเรือที่เป็นร้านค้าจะเสียค่าบริการในอัตราที่สูงกว่าปกติ คือ 1.40 บาท / วัน เนื่องจากมีชยะที่จะต้องให้จัดเก็บมากกว่า โดยค่าบริการในการจัดเก็บชยะจะต้องจ่ายเป็นรายเดือน ชยะจะถูกนำไปทิ้งยังหลุมทิ้งชยะซึ่งมีลักษณะเป็นหลุมลึกที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ อยู่ทางด้านซ้ายมือก่อนที่จะเข้าหมู่บ้าน หลุมชยะธรรมชาติดังกล่าวอยู่ห่างจากชุมชนประมาณ 50 เมตร และห่างจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติประมาณ 100 เมตร

ในปัจจุบันชยะได้เกิดขึ้นขึ้นมาถึงขอบหลุม เนื่องจากหลุมชยะดังกล่าวใกล้เต็ม ทำให้เป็นที่ขุมของหนู แมลงสาบ พะทะน้ำโรคต่างๆ เป็นที่เกิดของกลิ่นอันไม่พึงประสงค์ ทำให้ทำลายทัศนียภาพและเป็นภัยคุกคามแก่สุขภาพอนามัยของชุมชน รวมไปถึงส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำที่อยู่บริเวณใกล้เคียง (ดูภาพ 2 หลุมชยะ, ใกล้ชุมชน, ใกล้แหล่งน้ำ)

คณะกรรมการหมู่บ้านและสมาชิก อบต. ซึ่งเป็นตัวแทนจากหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการของบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพในการจัดซื้อเตาเผาชยะและโครงการดังกล่าวได้รับงบประมาณในการจัดซื้อเตาเผาชยะ เป็นเงิน 500,000 บาท (งบประมาณปี 43) แต่ยังไม่สามารถจัดซื้อได้ เนื่องจากขัดต่อกฎหมายของอุทยานฯ ซึ่งปัญหาดังกล่าวกำลังเป็นประเด็นขัดแย้งและต้องการหาทางออกร่วมกันอย่างเร่งด่วน

1.6 คุณภาพน้ำ

ถึงแม้ว่าหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งจะตั้งอยู่บนที่สูงและอยู่ในเขตต้นน้ำชั้น 2 ที่อาจจะมองว่ามีน้ำสะอาดจนสามารถนำไปใช้ได้ แต่ในความเป็นจริงน้ำจากการทำการเกษตร (สวนลิ้นจี่) และการไหลบ่าของน้ำก็ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำ ทำให้ชุมชนไม่สามารถนำไปอุปโภคและบริโภคได้ ปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขโดยได้รับงบประมาณจาก อบต. ในการจัดซื้อเครื่องกรองน้ำและท่อประปาส่งน้ำ (งบประมาณปี 2540 - 2541) ทำให้คุณภาพของน้ำในการอุปโภคบริโภคอยู่ในขั้นที่ดีพอสมควร

1.7 คุณภาพอากาศและคุณภาพเสียง

เนื่องจากหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งอยู่บนที่สูงและห่างไกลจากอุตสาหกรรม ทำให้มีความเงียบสงบและอากาศเย็นสบาย ยกเว้นในวันที่นักท่องเที่ยวหนาแน่น (วันหยุดต่างๆ และช่วงเทศกาล) จะมีฝุ่นละอองและควันตามมาโดยเฉพาะบริเวณที่จอดรถและตามถนน รวมทั้งเสียงที่เกิดจากยานพาหนะ (ทั้งของนักท่องเที่ยวและชาวเขาในหมู่บ้าน) จากชาวเขาในหมู่บ้าน และจากนักท่องเที่ยวเองที่รบกวนการเที่ยวชมจนก่อให้เกิดความรำคาญ

2. ด้านสาธารณูปโภค

2.1 ที่จอดรถ

นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง จะขับรถยนต์ส่วนตัวมาเป็นส่วนใหญ่ แต่มีนักท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อยที่ใช้บริการของรถรับ – ส่ง (รถรับเหมา) ขึ้นมาจากวัดพระธาตุคอกยสุเทพ ดังนั้นที่จอดรถจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการบริการนักท่องเที่ยว

เมื่อขับรถมาถึงหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งจะเจอที่จอดรถเป็นแห่งแรก มีลักษณะเป็นที่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดกว้างประมาณ 45 เมตร ยาวประมาณ 65 เมตร จุรถได้ประมาณ 40-50 คัน พื้นลานจอดรถจะเทด้วยคอนกรีตแบบชั่วคราว ปัจจุบันเป็นหลุมเป็นบ่อเล็กๆ ที่จอดรถดังกล่าวยังไม่มีความกรรมการหรือกลุ่มบุคคลใดเข้าไปควบคุมรับผิดชอบและจัดการให้เป็นระเบียบเหมาะสม (นักท่องเที่ยวสามารถนำรถมาจอดได้ตามอัธยาศัย) จึงมักจะมีปัญหาข้อขัดแย้งเรื่องที่จอดรถของนักท่องเที่ยว ในวันที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น (ข้อมูลจากการสังเกต)

ปัญหาความไม่สะดวกของที่จอดรถได้รับการแก้ไขโดยการอนุมัติงบประมาณปี 2543 ในการสร้างบริเวณที่จอดรถใหม่ เป็นเงิน 900,000 บาท จากองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ แต่โครงการดังกล่าวยังไม่ได้รับอนุมัติในการจัดสร้างเนื่องจากยังขัดต่อกฎหมายอุทยานฯ

2.2 ห้องน้ำและห้องสุขา

จำนวนห้องน้ำห้อง - ห้องสุขาที่ให้บริการฟรี มี 2 แห่ง แต่ละแห่งมี 4 ห้อง แยกเป็นห้องน้ำชาย 2 ห้อง ห้องน้ำหญิง 2 ห้อง สภาพการใช้งานของเครื่องสุขภัณฑ์อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แต่แสงสว่างน้อยมาก เมื่อปิดประตู ทำให้แทบมองไม่เห็นอะไรเลย การดูแลรักษาความสะอาดไม่ค่อยดีเท่าที่ควรเนื่องจากยังมีเศษกระดาษชำระตกตามพื้นและห้องน้ำส่งกลิ่นเหม็น การระบายน้ำนั้นไม่มีความเหมาะสม เพราะน้ำทิ้งจากห้องน้ำห้องสุขาจะไหลผ่านท่อออกไปพร้อมกับน้ำฝนและน้ำตามธรรมชาติแล้วไหลลงสู่ลำธาร ไหลต่อเนื่องไปตามธรรมชาติโดยไม่ได้รับการบำบัด

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวพบว่าห้องน้ำและห้องสุขาที่ให้บริการฟรีค่อนข้างจะหาลำบากจนนักท่องเที่ยวบางกลุ่มต้องใช้บริการธุรกิจห้องน้ำและห้องสุขา เนื่องจากไม่มีป้ายแสดงที่ตั้งที่ชัดเจน

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 ถนนภายในแหล่งท่องเที่ยว

ถนนภายในหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งเป็นถนนลูกรังที่ได้รับการกัดเซาะจากน้ำธรรมชาติเกิดเป็นร่องน้ำขนาดเล็กมากมาย ทำให้ผิวถนนขรุขระ ไม่มีความสะดวกเท่าที่ควร

3.2 ป้ายสื่อความหมาย

ป้ายสื่อความหมายจะรวมหมายถึง ป้ายสัญลักษณ์จราจร จนถึงป้ายที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ ข้อมูลจากการสังเกตและสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวพบว่า ป้ายมีจำนวนน้อยและไม่ชัดเจนทำให้นักท่องเที่ยวจำนวนมากที่พลาดโอกาสในการเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ของหมู่บ้านชาวเขาแห่งนี้ อีกทั้งยังไม่มีป้ายสัญลักษณ์จราจรเตือนตามเส้นทางที่แคบและโค้งอันตราย ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าอาจมีอันตราย

3.3 บริเวณที่ว่างสำหรับพักผ่อน

เมื่อพิจารณาการใช้ที่ดินและการจัดการพื้นที่ (ดูแผนที่ 4 ประกอบ) จะมีบริเวณที่ว่างสำหรับพักผ่อนไว้บริการนักท่องเที่ยวจำนวนน้อย บริเวณที่ว่างสำหรับพักผ่อนจะปรากฏให้บริเวณที่ 4 พิพิธภัณฑ์ชาวเขาและบริเวณสวนน้ำตก โดยในบริเวณสวนน้ำตกจะมีศาลาที่พักและม้านั่งไว้บริการนักท่องเที่ยว แต่ในวันที่นักท่องเที่ยวหนาแน่น การให้บริการเหล่านี้จะไม่เพียงพอ โดยสามารถพบเห็นนักท่องเที่ยวใช้บริการม้านั่งตามร้านอาหารเป็นที่พักผ่อน

ข้อมูลจากการสังเกตและสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวว่า ศาลาที่พักและม้านั่งที่มีไว้บริการส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความคงทน เนื่องจากวัสดุที่ทำเป็นไม้ที่ค่อนข้างจะผุพังประกอบกับบางแห่งตั้งไว้บนที่สูงที่อาจเป็นอันตรายและยังขาดการดูแลรักษาความสะอาด

4. ด้านความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว (ในช่วงเวลาที่สำรวจ)

หากเป็นวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์หรืออยู่ในช่วงเทศกาล จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมหมู่บ้านชาวเขาแห่งนี้เป็นจำนวนมาก เกินกว่า 1,000 คน แต่หากเป็นวันธรรมดาจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนน้อยประมาณ 250 คน แต่ไม่เกิน 500 คน (ข้อมูลจากการขายบัตรผ่านประตู)

5. ด้านธุรกิจการขายสินค้า

ร้านขายสินค้าและของที่ระลึก จะมีให้เห็นตั้งแต่บริเวณลานจอดรถไปตลอดตามทางเดินเท้า ยาวไปจนถึงพิพิธภัณฑ์ชาวเขา ภาพแบบของร้านค้าจะเป็นแบบชั่วคราว พ่อค้า แม่ค้ามีตั้งแต่ชาวเขาในหมู่บ้านที่ผลิตสินค้าขึ้นเองในครัวเรือน ไปจนถึงชาวพื้นราบที่นำสินค้าขึ้นไปขาย สินค้าที่นำมาวางขายจะมีตั้งแต่ ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องประดับ เครื่องแต่งกาย ยาสมุนไพรและเครื่องบริโภคต่าง ๆ

นอกจากร้านค้าดังกล่าวแล้ว ยังมีพฤติกรรมการขายของที่เดินตามนักท่องเที่ยวและรบกวนให้นักท่องเที่ยวช่วยซื้อสินค้านำมาขึ้นรถไปไว้ขอเงินจากนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นภาพที่ไม่น่าดูสร้างความรำคาญให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างมาก (ข้อมูลจากการสังเกตและสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว)

6. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย

หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายป้องกันและจัดการทรัพยากรอุทยานแห่งชาติคลองสุเทพ - ปุย โดยอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ 1 ผาคำ ตั้งอยู่ที่ผาคำ ใกล้กับพระตำหนักภูพิงศ์ราชนิเวศน์และยังอยู่ในความรับผิดชอบของด่านตรวจคอกปุย ซึ่งตั้งอยู่บริเวณขอดคอกปุย โดยด่านตรวจคอกปุยนี้มีพื้นที่รับผิดชอบคือ บริเวณทางแยกขึ้นขอดคอกปุยและทางไปหมู่บ้านชาวเขาหลายหมู่บ้าน ซึ่งรวมถึงหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งด้วย

หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ 1 ผาคำและด่านตรวจคอกปุยนี้ จะมีหน้าที่คุ้มครองและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบรวมถึงหน้าที่ในการพัฒนา จัดการด้านต่าง ๆ และให้บริการในด้านความรู้ ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการในพื้นที่รับผิดชอบ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญสำหรับการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวกุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและภูมิถิ่นนา ข้อมูลที่รวบรวมได้ในส่วนนี้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนาในรูปของการแจกแจงความถี่และการกระจายร้อยละ ผลของการวิเคราะห์ได้แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวกุ่มตัวอย่าง

	ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	103	51.5
	หญิง	93	48.5
	รวม	200	100
อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	92	46.0
	26 – 35 ปี	67	33.5
	36 – 45 ปี	28	14.0
	46 ปี ขึ้นไป	13	6.5
	รวม	200	100
อาชีพ	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	36	18.0
	ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	34	17.0
	พนักงานบริษัทเอกชน	43	21.5
	รับจ้างทั่วไป/กรรมกร	19	9.5
	นักเรียนนักศึกษา	61	30.5
	อื่นๆ	7	3.5
	รวม	200	100

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	31	15.5
มัธยมศึกษา	66	33.0
อนุปริญญา/อาชีวศึกษา	36	18.0
ปริญญาตรีและสูงกว่า	67	33.5
รวม	200	100
ภูมิลำเนา		
ภาคเหนือ	66	33.0
ภาคกลาง	67	33.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	44	22.0
ภาคตะวันตก	0	0
ภาคตะวันออก	16	8.0
ภาคใต้	7	3.5
รวม	200	100

สถิติข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถอธิบายได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เพศ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง พบว่าเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือเป็นเพศชายจำนวน 103 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51.5 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนดศึกษาและเป็นเพศหญิงจำนวน 93 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.5 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนดศึกษา

อายุ เมื่อจำแนกกลุ่มนักท่องเที่ยวตามอายุพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 92 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนดศึกษา รองลงมาคืออายุ 26-35 ปีจำนวน 67 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 33.5 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนดศึกษา รองลงมาคืออายุ 36-45 ปีจำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 14 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนดศึกษาและพบน้อยที่สุดคืออายุ 46 ปีจำนวน 13 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.5 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนดศึกษา

อาชีพ เมื่อพิจารณาถึงการประกอบอาชีพของนักท่องเที่ยวพบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษาจำนวน 61 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.5 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนดศึกษา รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 43 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.5 ของนักท่องเที่ยวที่กำหนด

อาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 43 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.5 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจซึ่งมีความใกล้เคียงกับอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 36 คน และ 34 คน ตามลำดับ (คิดเป็นร้อยละ 18 และ 17 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษาตามลำดับ) รองลงมาคืออาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกรจำนวน 19 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 9.5 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา นอกจากนั้นเป็นอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ เกษตรกร แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญและนักบวชจำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.5 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งแห่งนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ทำงาน และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่พบว่าเป็นผู้ มีงานทำแล้วประมาณร้อยละ 66

ระดับการศึกษา พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่า ใกล้เคียงกับระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าจำนวน 67 คนและ 66 คนตามลำดับ(คิดเป็นร้อยละ 33.5 และ 33 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษาตามลำดับ)รองลงมาคือระดับอนุปริญญาและอาชีวศึกษา จำนวน 36 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 18 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา พบน้อยที่สุดคือระดับ มัธยมศึกษาจำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา

ภูมิลำเนา เมื่อพิจารณาถึงภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่ มาจากภาคกลางและภาคเหนือซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันมากคือจำนวน 67 คนและ 66 คน ตาม ลำดับ (คิดเป็นร้อยละ 33.5 และ 33 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษาตามลำดับ) รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 44 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา รองลงมาคือภาคตะวันออกจำนวน 16 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา พบน้อยที่สุดคือนักท่องเที่ยวจากภาคใต้จำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3.5 ของนักท่องเที่ยวก่อนที่กำหนดศึกษา โดยไม่พบนักท่องเที่ยวจากภาคตะวันตกในการศึกษาครั้งนี้

ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจของนัก
 ท้องเกี่ยวข้องต่อการจัดการสภาพแวดล้อม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวก่อกลุ่มตัวอย่าง ที่แสดงความคาดหวังและความ
 พึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปร 6 ด้าน

ตัวแปรการจัดการ สภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม		ความพึงพอใจ ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านกายภาพและสิ่งแวดลอม				
1.สภาพการเข้าถึงและการคมนาคม				
ระดับต่ำ	29	14.5	36	18.0
ระดับปานกลาง	131	65.5	123	61.5
ระดับสูง	40	20.0	41	20.5
2.การจัดวางผังบริเวณท่องเที่ยว				
ระดับต่ำ	30	15.5	46	23.0
ระดับปานกลาง	101	50.5	93	46.5
ระดับสูง	69	34.5	61	30.5
3.สภาพภูมิทัศน์				
ระดับต่ำ	49	24.0	56	28.0
ระดับปานกลาง	79	39.5	65	32.5
ระดับสูง	72	36.0	79	39.5
4.อาคาร / สิ่งปลูกสร้าง				
ระดับต่ำ	6	3.0	6	3.0
ระดับปานกลาง	16	8.0	131	65.5
ระดับสูง	176	89.0	63	31.5
5.ขยะ / สิ่งปฏิกูล				
ระดับต่ำ	47	23.5	21	10.5
ระดับปานกลาง	101	50.5	127	63.5
ระดับสูง	52	26.0	52	26.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรการจัดการ สภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ	
	ต่อการจัดสภาพแวดล้อม		ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านกายภาพและสิ่งแวดลอม(ต่อ)				
6.คุณภาพน้ำ				
ระดับต่ำ	13	6.5	16	8.0
ระดับปานกลาง	94	47.0	101	50.5
ระดับสูง	93	46.5	83	4.5
7.คุณภาพอากาศ				
ระดับต่ำ	6	3.0	12	6.0
ระดับปานกลาง	46	23.0	49	24.5
ระดับสูง	148	74.0	139	69.5
8.คุณภาพเสียง				
ระดับต่ำ	19	9.5	148	74.0
ระดับปานกลาง	43	21.5	52	26.0
ระดับสูง	138	69.0	0	0
2. ด้านสาธารณูปโภค				
1.ที่จอดรถ				
ระดับต่ำ	8	4.0	15	7.5
ระดับปานกลาง	127	63.5	126	63.0
ระดับสูง	65	32.5	59	29.5
2.น้ำดื่ม / น้ำใช้				
ระดับต่ำ	0	0	30	15.0
ระดับปานกลาง	153	76.5	139	69.5
ระดับสูง	47	23.5	31	15.5

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรการจัดการ สภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ	
	ต่อการจัดสภาพแวดล้อม		ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านสาธารณูปโภค (ต่อ)				
3.ห้องน้ำ / ห้องสุขา				
ระดับต่ำ	21	10.5	62	31.0
ระดับปานกลาง	145	72.5	124	31.0
ระดับสูง	34	17.0	14	7.0
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
1.ถนนภายในหมู่บ้าน				
ระดับต่ำ	43	21.5	51	25.5
ระดับปานกลาง	112	56.0	109	54.5
ระดับสูง	45	22.5	40	20.0
2.ป้ายสื่อความหมาย				
ระดับต่ำ	33	16.5	57	28.5
ระดับปานกลาง	131	65.5	111	55.5
ระดับสูง	66	18.0	32	16.0
3.ม้านั่ง				
ระดับต่ำ	5	2.5	15	7.5
ระดับปานกลาง	138	69.0	125	62.5
ระดับสูง	57	28.5	60	30.0
4.บริการชายตัว				
ระดับต่ำ	21	10.5	14	7.0
ระดับปานกลาง	153	76.5	158	79.0
ระดับสูง	26	13.0	28	14.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรการจัดการ สภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ	
	ต่อการจัดสภาพแวดล้อม		ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด (ต่อ)				
5.สาลาที่หัก				
ระดับต่ำ	12	6.0	18	9.0
ระดับปานกลาง	106	53.0	108	54.0
ระดับสูง	82	41.0	74	37.0
6.บริเวณที่ว่างสำหรับพักผ่อน				
ระดับต่ำ	7	3.5	17	8.5
ระดับปานกลาง	101	50.5	115	57.5
ระดับสูง	92	46.0	68	34.0
4. ด้านความหนาแน่น				
จำนวนนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง				
ระดับต่ำ	27	13.5	23	11.5
ระดับปานกลาง	90	45.0	90	45.0
ระดับสูง	83	41.5	87	43.5
5. ด้านธุรกิจการขายสินค้า				
1.ร้านค้า				
ระดับต่ำ	17	8.5	20	10.0
ระดับปานกลาง	129	64.5	116	58.0
ระดับสูง	54	27.0	64	32.0
2.รูปแบบของแผงขายสินค้า				
ระดับต่ำ	21	10.5	41	20.5
ระดับปานกลาง	118	59.0	116	58.0
ระดับสูง	61	30.5	43	21.5

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรการจัดการ สภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ	
	ต่อการจัดสภาพแวดล้อม		ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านธุรกิจการขายสินค้า (ต่อ)				
3.จำนวนร้านค้า				
ระดับต่ำ	0	0	42	21.0
ระดับปานกลาง	129	64.5	98	49.0
ระดับสูง	71	35.5	60	30.0
4.ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว				
ระดับต่ำ	8	4.0	52	26.0
ระดับปานกลาง	96	48.0	101	50.5
ระดับสูง	96	48.0	47	23.0
6. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย				
1.ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย				
ระดับต่ำ	29	14.5	44	22.0
ระดับปานกลาง	101	50.5	89	44.5
ระดับสูง	70	35.0	67	33.5
2.ความปลอดภัยในการเยี่ยมชมและใช้สถานที่				
ระดับต่ำ	29	14.5	42	21.0
ระดับปานกลาง	100	50.0	89	44.5
ระดับสูง	71	35.5	69	34.5
3.ความปลอดภัยจากธรรมชาติ				
ระดับต่ำ	21	10.5	33	16.5
ระดับปานกลาง	99	49.5	95	47.5
ระดับสูง	80	40.0	72	36.0

ผลการศึกษา ในประเด็นที่เกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน โดยแยกย่อยเป็นประเด็นในแต่ละด้าน ปรากฏค่าสถิติค้ำแสดงในตารางที่ 3 สามารถอธิบายสรุปได้ว่า

ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม (ประกอบด้วย 8 ประเด็น) เมื่อพิจารณาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง ต่อด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมพบว่าในประเด็นของสภาพการเข้าถึงและการคมนาคม การจัดวางผังบริเวณท่องเที่ยว ขยะ/สิ่งปฏิกูล คุณภาพน้ำ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังในระดับปานกลางและหลังจากได้เที่ยวชมแล้วพบว่าส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน แต่หากพิจารณาที่คำร้อยละพบว่าความพึงพอใจ ในระดับปานกลางมีคำร้อยละลดลงจากความคาดหวังถึงแม้จะอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับก็ตาม

ส่วนในด้านคุณภาพอากาศ นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังในระดับสูงและหลังจากนักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมแล้วส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับสูงเช่นเดียวกัน ในกรณีของอาคาร/สิ่งปลูกสร้าง และการรบกวนของเสียง นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังในระดับสูงแต่หลังจากได้เที่ยวชมแล้วส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางและระดับต่ำตามลำดับ โดยไม่พบนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการรบกวนของเสียงในระดับสูงเลย

ด้านสาธารณูปโภค (ประกอบด้วย 3 ประเด็น) เมื่อพิจารณาความคาดหวังและความพึงพอใจด้านสาธารณูปโภค พบว่าในทุกประเด็นไม่ว่าจะเป็นที่จอดรถ น้ำดื่ม - น้ำใช้ ห้องน้ำ - ห้องสุขา นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต่างคาดหวังในระดับปานกลาง (ประเด็นน้ำดื่ม - น้ำใช้ ไม่พบนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับต่ำเลย) และหลังจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างได้เที่ยวชมแล้วต่างมีความพึงพอใจทั้ง 3 ประเด็น ในระดับเดียวกับความคาดหวัง คือระดับปานกลาง แต่หากพิจารณาที่คำร้อยละ พบว่าความพึงพอใจในระดับปานกลางจะมีคำร้อยละลดลงจากคำร้อยละความคาดหวังในทุก ๆ ประเด็น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ประกอบด้วย 6 ประเด็น) ในกรณีของด้านสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งประกอบไปด้วย ถนนภายในหมู่บ้าน ป้ายสื่อความหมาย ม้านั่ง บริการขายตั๋ว ศาลาที่พัก บริเวณที่ว่างสำหรับพักผ่อน เมื่อพิจารณาตามความคาดหวังและความพึงพอใจแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับปานกลางและหลังจากได้เที่ยวชมแล้ว นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับปานกลางเช่นเดียวกันในทุก ๆ ด้าน ถึงแม้ความคาดหวังและความพึงพอใจจะอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกันแต่หากพิจารณาที่คำร้อยละ

พบว่าค่าร้อยละของความพึงพอใจในระดับปานกลางจะลดลงจากค่าร้อยละของความคาดหวังในทุก ๆ ประเด็น

ด้านความหนาแน่น (จำนวนนักท่องเที่ยวในเวลาที่เหมาะสม) ในกรณีของนักท่องเที่ยวในเวลาที่เหมาะสม นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังในระดับปานกลางใกล้เคียงกับระดับสูง คือร้อยละ 45 และ 41.5 ตามลำดับ หลังจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างได้เที่ยวชมแล้วพบว่ามีความพึงพอใจในระดับปานกลางสูงที่สุด คือร้อยละ 45 ซึ่งใกล้เคียงกับระดับสูงคือ 43.5 หากพิจารณาค่าร้อยละพบว่า ในระดับสูงค่าร้อยละของความพึงพอใจเพิ่มขึ้นจากค่าร้อยละของความคาดหวัง

ด้านธุรกิจการขายสินค้า (ประกอบด้วย 4 ประเด็น) ในกรณีของด้านธุรกิจการขายสินค้า ซึ่งประกอบไปด้วย ร้านค้า รูปแบบของแผงขายสินค้า จำนวนร้านค้าและผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว พบว่าในทุกประเด็นนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางแต่หากพิจารณาที่ประเด็นของผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังในระดับปานกลางและระดับสูงในจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 48 เมื่อพิจารณาที่ค่าร้อยละของความพึงพอใจ จะเห็นได้ว่ามีค่าลดลงจากค่าร้อยละของความคาดหวังในทุก ๆ ประเด็น

ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย (ประกอบไปด้วย 3 ประเด็น) ในกรณีของด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย ประกอบไปด้วย ความปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย ความปลอดภัยในการเยี่ยมชมและใช้สถานที่ ความปลอดภัยจากรรรมชาติ พบว่านักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางและหลังจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างได้เที่ยวชมแล้ว พบว่ามีความพึงพอใจต่อด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยทั้ง 3 ประเด็นอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของความพึงพอใจในระดับปานกลางจะเห็นได้ว่ามีค่าลดลงจากค่าร้อยละของความคาดหวังทั้ง 3 ประเด็น

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักท่องเที่ยวกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมแต่ละด้าน ทั้ง 6 ด้าน

ตัวแปรการจัดการ สภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ	
	ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม		ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านกายภาพและสิ่งแวดลอม				
ระดับต่ำ	4	2.0	5	2.9
ระดับปานกลาง	156	78.0	167	83.5
ระดับสูง	40	20.0	28	14.0
รวม	200	100	200	100
	$\bar{X} = 2.18$	S.D. = .43	$\bar{X} = 2.92$	S.D. = .35
2. ด้านสาธารณูปโภค				
ระดับต่ำ	19	9.5	29	14.5
ระดับปานกลาง	158	79.0	164	82.0
ระดับสูง	23	11.5	7	3.5
รวม	200	100	200	100
	$\bar{X} = 2.02$	S.D. = .45	$\bar{X} = 1.89$	S.D. = .41
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก				
ระดับต่ำ	9	4.5	11	5.5
ระดับปานกลาง	153	76.5	163	81.5
ระดับสูง	38	19.0	26	13.0
รวม	200	100	200	100
	$\bar{X} = 2.14$	S.D. = .46	$\bar{X} = 2.07$	S.D. = .42

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปรการจัดการ สภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ	
	ต่อการจัดสภาพแวดล้อม		ต่อการจัดการสภาพแวดล้อม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. ด้านความหนาแน่น				
ระดับต่ำ	27	13.5	23	11.5
ระดับปานกลาง	90	45.0	90	45.0
ระดับสูง	83	41.5	87	43.5
รวม	200	100	200	100
	$\bar{X} = 2.28$	S.D. = .68	$\bar{X} = 2.32$	S.D. = .67
5. ด้านธุรกิจการขายสินค้า				
ระดับต่ำ	7	3.5	20	10.0
ระดับปานกลาง	132	66.0	141	70.5
ระดับสูง	61	30.5	39	19.5
รวม	200	100	200	100
	$\bar{X} = 2.27$	S.D. = .51	$\bar{X} = 2.09$	S.D. = .53
6. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย				
ระดับต่ำ	15	7.5	25	12.5
ระดับปานกลาง	115	57.5	106	53.0
ระดับสูง	70	35.0	69	34.5
รวม	200	100	200	100
	$\bar{X} = 2.27$	S.D. = .59	$\bar{X} = 2.22$	S.D. = .65
ภาพรวมการจัดการฯ ทั้ง 6 ด้าน				
ระดับต่ำ	4	2.0	4	2
ระดับปานกลาง	161	80.5	179	89.5
ระดับสูง	35	17.5	17	8.5
รวม	200	100	200	100
	$\bar{X} = 2.15$	S.D. = .41	$\bar{X} = 2.06$	S.D. = .31

จากผลการศึกษาคความคาดหวังและความพึงพอใจทั้ง 6 ด้านที่แยกย่อยตามประเด็นต่าง ๆ นำมาสรุปเป็นภาพรวมในแต่ละด้านดังเสนอในตารางที่ 3 สามารถอธิบายสรุปรวมได้ว่า

ก่อนการเข้าร่วมหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ - ปุย นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังต่อด้านต่าง ๆ ในระดับปานกลางมากที่สุด รองลงมาคือระดับสูง และพบน้อยที่สุดคือระดับต่ำ หลังจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างได้เข้าร่วมหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งแล้ว พบว่ามีความพึงพอใจต่อด้านต่าง ๆ ในระดับปานกลาง รองลงมาคือระดับสูง และพบน้อยที่สุดคือระดับต่ำ (ยกเว้นด้านสาธารณูปโภคที่มีความพึงพอใจในระดับต่ำเป็นอันดับสองรองลงมาจากระดับปานกลาง) หากพิจารณาถึงค่าร้อยละของความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน พบว่าค่าร้อยละในระดับสูงของความพึงพอใจมีค่าลดลงจากค่าร้อยละในระดับสูงของความคาดหวังและเมื่อพิจารณาถึงค่าคะแนนเฉลี่ยของความคาดหวังและความพึงพอใจโดยภาพรวมแล้ว จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ค่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจจะลดลงจากค่าคะแนนเฉลี่ยของความคาดหวัง

จึงอาจกล่าวได้ว่าภาพรวมความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีระดับของความคาดหวังก่อนการเข้าร่วมและระดับของความพึงพอใจหลังการเข้าร่วม มีความสอดคล้องกัน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจ (วิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน)

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวระหว่างปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน มีดังนี้

ตัวแปรการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน	ความคาดหวัง \bar{x}	ความพึงพอใจ \bar{x}	Pearson Correlation R	Sig
1. ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	2.18	2.92	0.85	0.01
2. ด้านสาธารณูปโภค	2.02	1.89	0.683	0.01
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	2.14	2.07	0.399	0.01
4. ด้านความหนาแน่น	2.28	2.32	0.529	0.01
5. ด้านธุรกิจการขายสินค้า	2.27	2.09	0.393	0.01
6. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	2.27	2.22	0.499	0.01
ภาพรวมทั้ง 6 ด้าน	2.15	2.06	0.623	0.01

* $P > 0.01$

ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4 ในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว สามารถสรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังและความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง พบว่าการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้าน

ชาวเขาเผ่าม้ง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ความคาดหวังและความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงสุดโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.85 และด้านธุรกิจการขายสินค้าความคาดหวังกับความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำสุด ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.393 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.623

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อความคาดหวังและความพึงพอใจ ต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง

จากตารางที่ 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความคาดหวังเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมสูงกว่าเพศชายในทุก ๆ ด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเพศหญิงและเพศชายเท่ากับ 203.72 และ 197.24 ตามลำดับ เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่ามีความคาดหวังไม่ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อแยกพิจารณาแต่ละด้านพบว่าด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมกับด้านสาธารณูปโภค มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง (อาจเป็นเพราะเพศชายส่วนใหญ่เป็นผู้นำทางและรับผิดชอบต่อการบริการ การอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทำให้ต้องระมัดระวังและมีโอกาสชื่นชมแหล่งท่องเที่ยวลดน้อยลง จึงส่งผลต่อความคาดหวังน้อยกว่าเพศหญิง)

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวจำนวนบุคคล
 ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามเพศ

	ตัวแปร		การทดสอบ t-test	
	\bar{X}	S.D.	t	Sig (2-tailed)
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	เพศชาย	58.33	-2.215	0.02
	เพศหญิง	60.93		
ด้านสาธารณูปโภค	เพศชาย	42.40	-1.567	0.01
	เพศหญิง	44.14		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	เพศชาย	60.14	-0.687	0.49
	เพศหญิง	61.14		
ด้านความหนาแน่น	เพศชาย	3.31	-1.0	0.31
	เพศหญิง	3.43		
ด้านธุรกิจการขายสินค้า	เพศชาย	23.03	-1.533	0.12
	เพศหญิง	23.98		
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	เพศชาย	10.00	-0.186	0.85
	เพศหญิง	10.07		
ภาพรวมความคาดหวังฯ ทั้ง 6 ด้าน	เพศชาย	197.24	-1.697	0.091
	เพศหญิง	203.72		

จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ ต่อการจัดการสภาพแวดล้อมของนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักท่องเที่ยวหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าความพึงพอใจสูงกว่านักท่องเที่ยวชายทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศชายส่วนใหญ่รับผิดชอบต่อการเดินทาง เป็นผู้นำทาง รวมถึงความปลอดภัยและการบริการต่าง ๆ จึงส่งผลต่อความพึงพอใจในการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ ลดน้อยลงกว่าหญิง

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามเพศ

	ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	การทดสอบ t-test		
				t	df	Sig (2-tailed)
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	เพศชาย	57.44	7.69	-1.753	198	0.08
	เพศหญิง	59.40	8.07			
ด้านสาธารณูปโภค	เพศชาย	39.34	6.39	-2.271	198	0.24
	เพศหญิง	41.50	7.02			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	เพศชาย	20.1	3.4	-1.921	198	0.05
	เพศหญิง	21.3	4.9			
ด้านความหนาแน่น	เพศชาย	3.34	0.88	-1.056	198	0.29
	เพศหญิง	3.48	0.92			
ด้านธุรกิจการขายสินค้า	เพศชาย	21.24	5.33	-1.462	198	0.14
	เพศหญิง	22.29	4.85			
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	เพศชาย	9.38	2.59	-1.547	198	0.12
	เพศหญิง	9.92	2.31			
ภาพรวมความพึงพอใจ ทั้ง 6 ด้าน	เพศชาย	188.58	22.52	-2.577	198	0.01
	เพศหญิง	197.62	27.02			

จากตารางที่ 8 พบว่าความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ เปรียบเทียบกับอายุ โดยภาพรวมการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านก็พบว่ามีความคาดหวังไม่แตกต่างกันในทุก ๆ ด้านเช่นกัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มอายุ ต่างมีความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะภูมิประเทศ ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว (ประเภทประเพณี วัฒนธรรมและกิจกรรม) และตามข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ จึงอาจส่งผลต่อความคาดหวังที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามอายุ

ตัวแปร	ต่ำกว่า 25 ปี	26 - 35 ปี	36 - 45 ปี	46 ปีขึ้นไป	F	Sig	
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	60.80	59.13	57.25	86.46	1.520	0.21
	S.D.	7.95	7.42	9.37	12.14		
ด้านสาธารณูปโภค	\bar{x}	60.80	59.13	57.25	58.46	1.520	0.21
	S.D.	7.95	7.42	9.37	12.14		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	62.04	58.07	61.21	62.53	2.183	0.09
	S.D.	10.01	9.47	11.17	12.48		
ด้านความหนาแน่น	\bar{x}	3.36	3.31	3.60	3.15	0.502	0.68
	S.D.	0.88	0.76	0.95	0.98		
ด้านธุรกิจการขายนสินค้า	\bar{x}	23.70	22.76	23.75	25.30	1.471	0.22
	S.D.	3.85	4.64	4.70	5.67		
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	\bar{x}	10.19	9.55	10.53	10.38	1.589	0.19
	S.D.	2.13	2.50	2.47	2.90		
ภาพรวมความคาดหวังฯ ทั้ง 6 ด้าน	\bar{x}	204.22	195.07	199.00	203.53	1.569	0.19
	S.D.	25.65	24.51	30.90	38.14		

จากตารางที่ 9 ผลจากการทดสอบทางสถิติ ความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ เปรียบเทียบตามอายุ พบว่าภาพรวมความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหากแยกพิจารณาแต่ละด้าน ความพึงพอใจในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่ออายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจแตกต่างกัน

ถึงแม้ว่าความพึงพอใจอีก 4 ด้านเมื่อเปรียบเทียบตามอายุ จะไม่มีความแตกต่างกันก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจแล้วพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจจะสูงเมื่ออยู่ในกลุ่มอายุน้อยและใกล้เคียงกันกับกลุ่มอายุมากที่สุด โดยคะแนนเฉลี่ยจะลดลงเรื่อย ๆ เมื่ออายุสูงขึ้น (ลักษณะค่าคะแนนเฉลี่ยดังกล่าวจะคล้ายกันกับด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มอายุน้อยซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา และกลุ่มอายุสูงที่สุด (46 ปีขึ้นไป) ประกอบด้วยข้าราชการบำนาญ เป็นส่วนใหญ่ ที่มีระดับการศึกษาสูง (ดูจากข้อมูลการศึกษา) ที่ได้รับการป้อนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีความห่วงใยต่อสิ่งแวดล้อม จึงไม่ยากให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมแบบเดิม (อนุรักษ์วัฒนธรรม) และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มากจนเกินไป ซึ่งอาจกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมได้ รวมถึงนักท่องเที่ยวที่อายุน้อยอยู่ในวัยรุ่น ที่นิยมท่องเที่ยวตามบริเวณที่เป็นธรรมชาติดั้งเดิมมากกว่าสภาพแวดล้อม โดยการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้บริการ จึงส่งผลต่อความพึงพอใจที่แตกต่างกันระหว่างผู้มีอายุมากกับมีอายุน้อย

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามอายุ

ตัวแปร	ต่ำกว่า 25 ปี	26 - 35 ปี	36 - 45 ปี	46 ปีขึ้นไป	F	Sig	
ด้านภาพลักษณ์และสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	59.56	57.53	54.39	59.30	3.947	0.00
	S.D.	7.97	7.31	7.13	9.53		
ด้านสาธารณูปโภค	\bar{x}	41.09	40.06	38.21	39.76	1.342	0.26
	S.D.	6.29	6.85	6.39	6.91		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	60.44	57.83	54.21	62.69	3.505	0.01
	S.D.	11.18	8.86	9.40	11.13		
ด้านความหนาแน่น	\bar{x}	3.48	3.38	3.32	3.23	1.071	0.36
	S.D.	0.95	0.79	0.86	1.16		
ด้านธุรกิจการขายสินค้า	\bar{x}	22.59	21.22	19.67	23.00	2.944	0.3
	S.D.	5.56	4.89	3.89	3.93		
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	\bar{x}	9.61	9.41	9.92	9.65	0.589	0.55
	S.D.	2.37	2.54	2.58	2.47		
ภาพรวมความพึงพอใจ ทั้ง 6 ด้าน	\bar{x}	197.52	190.26	181.92	198.46	3.382	0.01
	S.D.	25.73	24.66	20.84	25.22		

จากตารางที่ 10 ผลจากการทดสอบทางสถิติ ความคาดหวังต่อการจัดการในด้านต่าง ๆ เปรียบเทียบตามอาชีพ พบว่า ภาพรวมของความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหากแยกพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณูปโภคและด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนด้านความหนาแน่น ด้านธุรกิจการขายสินค้า และด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยนั้น มีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้เนื่องจาก ในแต่ละอาชีพมีสภาพการทำงาน สภาพแวดล้อม ประสบการทำงานในชีวิตประจำวันที่แตกต่างกันออกไป ต่างเจอปัญหาและมีสภาพความเครียดที่แตกต่างกัน เมื่อมีโอกาสได้มาท่องเที่ยว จึงอาจส่งผลต่อความคาดหวังที่แตกต่างกันออกไป

ในกรณีของด้านความหนาแน่นที่นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างคาดหวังไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบตามอาชีพ อาจเนื่องมาจากลักษณะภูมิประเทศ การเข้าถึงและข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ทำให้ทุกอาชีพมีความคาดหวังต่อจำนวนนักท่องเที่ยวไปในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยพบว่าส่วนใหญ่คาดหวังต่อจำนวนนักท่องเที่ยวในระดับปานกลาง

ส่วนในด้านธุรกิจการขายสินค้าและด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยที่มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันนั้นอาจเนื่องจาก นักท่องเที่ยวไม่ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าวมากนัก เพราะต้องการเที่ยวชมวิถีชีวิตแบบชาวบ้าน อีกทั้งการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างมีไมตรีของชาวบ้านทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย ซึ่งอาจส่งผลให้ไม่เกิดความแตกต่างในด้านดังกล่าว (จากข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่คาดหวังในระดับที่ปานกลาง)

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามอาชีพ

ตัวแปร	อาชีพ 1	อาชีพ 2	อาชีพ 3	อาชีพ 4	อาชีพ 5	อาชีพ 6	F	Sig	
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	60.36	57.52	57.39	58.31	61.80	63.42	2.360	0.04
	S.D.	10.17	7.59	8.69	6.22	7.17	11.23		
ด้านสาธารณูปโภค	\bar{x}	42.83	40.82	41.88	42.73	45.08	51.00	3.127	0.01
	S.D.	8.90	6.83	7.00	5.14	7.81	11.94		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	62.00	57.73	57.95	55.47	63.90	69.57	4.960	0.00
	S.D.	10.99	9.10	9.14	7.52	9.96	12.47		
ด้านความหนาแน่น	\bar{x}	3.30	3.58	3.16	3.05	3.50	3.57	1.911	0.09
	S.D.	0.85	0.92	0.84	0.62	0.84	1.13		
ด้านธุรกิจการขายนสินค้า	\bar{x}	24.11	22.67	23.04	22.00	24.29	24.82	1.367	0.23
	S.D.	5.12	4.86	4.46	3.60	3.55	5.58		
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	\bar{x}	10.08	10.35	9.86	9.10	10.22	10.28	0.850	0.51
	S.D.	2.40	2.61	2.59	2.15	2.10	2.43		
ภาพรวมความคาดหวังฯ ทั้ง 6 ด้าน	\bar{x}	202.69	192.45	193.30	188.55	217.10	217.10	4.237	0.00
	S.D.	30.19	25.79	25.33	17.08	34.96	34.96		

หมายเหตุ อาชีพ 1 = ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, อาชีพ 2 = ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, อาชีพ 3 = พนักงานบริษัทเอกชน, อาชีพ 4 = รับจ้างทั่วไป/กรรมกร
 อาชีพ 5 = นักเรียนนักศึกษา, อาชีพ 6 = อื่นๆ (แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ นักบวช)

จากตารางที่ 11 ผลการทดสอบทางสถิติ ความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆเปรียบเทียบกับอาชีพ พบว่าภาพรวมความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และหากแยกพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านกายภาพและสิ่งแวดลอม ด้านสาธารณูปโภค ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า กลุ่มไม่ทำงานมีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจสูงกว่ากลุ่มทำงาน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ได้ทำงานจะมีโอกาสออกไปพบปะผู้คนและสภาพแวดล้อมภายนอกบ้านน้อยกว่าผู้ที่ทำงานทุกๆวัน ดังนั้นเมื่อมีโอกาสได้ท่องเที่ยวและพักผ่อนจึงมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่ และพึงพอใจต่อบริการ สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก ในขณะที่กลุ่มทำงานจะพึงพอใจในธรรมชาติที่ไม่ได้รับการปรุงแต่งมากกว่า (เนื่องจากมีโอกาสเจอกับสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นและได้รับบริการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันมากกว่ากลุ่มที่ไม่ทำงาน)

ส่วนในด้านความหนาแน่น ด้านธุรกิจการขายสินค้า ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น อาจจะเนื่องมาจาก เมื่อนักท่องเที่ยวได้เที่ยวชมและสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยวจริงๆสามารถรับรู้ถึงสภาพปัจจุบัน เป็นความพึงพอใจส่วนบุคคลตามประสบการณ์ ซึ่งอาจทำให้อาชีพไม่มีผลต่อความพึงพอใจในด้านดังกล่าว

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามอาชีพ

ตัวแปร	อาชีพ 1	อาชีพ 2	อาชีพ 3	อาชีพ 4	อาชีพ 5	อาชีพ 6	F	Sig	
ด้านคุณภาพและสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	58.27	57.09	56.18	55.72	61.08	61.30	3.060	0.01
	S.D.	7.81	9.17	8.50	5.32	6.77	7.63		
ด้านสาธารณสุขโลก	\bar{x}	40.88	38.52	38.95	39.05	42.24	43.28	2.331	0.04
	S.D.	6.96	7.89	5.17	5.62	6.37	11.11		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	60.25	56.91	55.58	55.57	61.91	63.14	3.038	0.01
	S.D.	7.01	12.83	8.59	9.59	10.99	12.82		
ด้านความหนาแน่น	\bar{x}	3.30	3.47	3.20	3.10	3.67	3.57	2.110	0.6
	S.D.	0.78	0.96	0.94	0.73	0.94	0.53		
ด้านธุรกิจการขายสินค้า	\bar{x}	21.52	21.20	22.37	19.97	22.70	19.42	1.637	0.15
	S.D.	4.83	4.59	6.04	4.24	5.09	3.69		
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	\bar{x}	9.66	10.50	9.39	9.26	9.55	8.57	1.2669	0.27
	S.D.	2.32	2.95	2.32	2.37	2.40	2.07		
ภาพรวมความพึงพอใจ ทั้ง 6 ด้าน	\bar{x}	194.30	188.72	185.69	182.55	201.80	199.20	3.328	0.00
	S.D.	21.14	29.30	21.11	20.69	26.06	27.52		

หมายเหตุ อาชีพ 1 = ชาวราชการ/รัฐวิสาหกิจ, อาชีพ 2 = ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, อาชีพ 3 = พนักงานบริษัทเอกชน, อาชีพ 4 = รับจ้างทั่วไป/กรรมกร

อาชีพ 5 = นักเรียน/นักศึกษา, อาชีพ 6 = อื่น ๆ (แม่บ้าน ชาวราชการบำนาญ นักบวช)

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบทางสถิติ ความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ เปรียบเทียบกับระดับการศึกษา พบว่าภาพรวมความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและหากแยกพิจารณาแต่ละด้าน ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ความหนาแน่น ด้านธุรกิจการขายสินค้า ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักท่องเที่ยวแต่ละระดับการศึกษามีความคาดหวังในด้านดังกล่าวตามลักษณะภูมิประเทศ ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวและข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ

ส่วนในด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีความคาดหวังแตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบกับระดับการศึกษา โดยเมื่อพิจารณาที่ค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวัง พบว่า ระดับการศึกษาต่ำจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังมากและจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้น (ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีความคาดหวังแตกต่างกันตามระดับการศึกษาก็มีค่าคะแนนเฉลี่ยในลักษณะดังกล่าวเช่นกัน)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำจะไม่ให้ความสนใจและเข้าใจถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมและผลกระทบ จึงต้องการที่จะได้รับการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกจากด้านต่างๆในระดับสูง โดยไม่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและผลกระทบที่จะเกิดตามมา

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อนุปริญา และอาชีวะศึกษา		ปริญญาตรี และสูงกว่า		F	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	61.64	10.35	59.42	7.77	60.78	6.92	58.13	8.64	1.547	0.20
ด้านสาธารณูปโภค	46.83	8.53	43.07	7.30	43.78	7.92	41.43	7.58	3.518	0.01
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	64.74	11.60	60.09	10.21	61.62	9.58	58.68	9.61	2.692	0.04
ด้านความหนาแน่น	3.38	0.98	3.51	0.98	3.37	0.68	3.21	0.75	1.368	0.25
ด้านธุรกิจการขายสินค้า	23.54	5.39	23.51	4.05	23.43	4.24	23.50	4.35	0.004	1.00
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	9.80	2.49	10.21	2.17	10.45	2.31	9.74	2.53	0.947	0.41
ภาพรวมความคาดหวังฯ ทั้ง 6 ด้าน	209.96	33.00	199.83	25.90	203.55	25.08	194.79	25.41	2.469	0.03

จากตารางที่ 13 ผลจากการทดสอบทางสถิติ ความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อม ในด้านต่างๆเปรียบเทียบกับระดับการศึกษา พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และหากแยกพิจารณาแต่ละด้าน พบว่ามีเพียงด้านสาธารณูปโภคเพียงด้านเดียวที่มีความแตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบตามระดับการศึกษา โดยเมื่อพิจารณาที่ค่าของคะแนนเฉลี่ยจะพบว่า เมื่อระดับการศึกษาต่ำ จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำในแต่ละด้าน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในด้านสาธารณูปโภคยังไม่ค่อยมีความเพียงพอและสะดวกเท่าที่ควร นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ อยากให้มีการปรับปรุงและสร้างอาคารบริการนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอโดยมิได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบด้านอื่น ๆ ซึ่งต่างจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูง ต่างมีความพึงพอใจต่อสาธารณูปโภคที่จัดไว้ตามสภาพความเป็นอยู่และภูมิประเทศ โดยไม่ขอให้มีการก่อสร้างเพื่อการท่องเที่ยวมากนัก เนื่องจากมีความห่วงใยและมองเห็นปัญหาเกรงว่าจะกระทบต่อสภาพชีวิตแบบดั้งเดิมที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตั้งใจจะมาดูและเกรงว่าสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติอาจเปลี่ยนแปลง

ส่วนในด้านที่ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบตามระดับการศึกษานั้นอาจเป็นเพราะความพึงพอใจ ในด้านต่างๆของบุคคลต่อสิ่งเร้าภายนอกนั้น ระดับการศึกษาอาจไม่ทำให้ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบของบุคคลเปลี่ยนแปลง หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงแต่ไม่มากนัก ซึ่งส่งผลต่อ ความรู้สึกพึงพอใจในด้านต่างๆที่ไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อนุปริญา และอาชีวะ ศึกษา		ปริญาตรี และสูงกว่า		F	Sig
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	59.16	8.22	58.33	8.09	58.77	7.61	58.89	7.91	0.212	0.88
ด้านสาธารณูปโภค	16.87	3.55	19.43	4.87	19.81	4.81	17.68	4.79	3.810	0.01
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	60.93	9.82	58.12	11.99	60.29	10.04	57.77	9.06	0.998	0.39
ด้านความหนาแน่น	3.51	0.99	3.53	1.02	3.43	0.83	3.24	0.74	1.300	0.27
ด้านธุรกิจการขนส่ง	22.59	5.56	21.22	4.80	19.67	3.87	23.00	3.93	2.944	0.34
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	9.35	2.92	9.81	2.63	10.24	2.60	9.28	1.91	1.439	0.23
ภาพรวมความพึงพอใจ ทั้ง 6 ด้าน	196.06	23.49	194.00	29.19	197.41	25.38	188.13	20.89	1.401	0.24

จากตารางที่ 14 ผลการทดสอบทางสถิติ ความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ เปรียบเทียบตามภูมิฐานะ พบว่า ภาพรวมความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและหากแยกพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ทุกๆ ด้านต่างมีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่มาจากภูมิฐานะที่แตกต่างกันนั้นมีความคาดหวังตามลักษณะของแหล่งท่องเที่ยว(แหล่งท่องเที่ยวประเภทประเพณี วัฒนธรรมและกิจกรรม) ภูมิประเทศและข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่ได้รับ จึงส่งผลต่อความคาดหวังที่ไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพภูมิฐานะ

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคาดหวังต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามภูมิภาค

ตัวแปร	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	F	Sig.
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	60.10	59.54	57.43	58.42	0.361	0.83
	S.D.	8.37	7.69	11.63	6.18		
ด้านสาธารณูปโภค	\bar{x}	43.19	43.90	40.18	42.28	0.765	0.54
	S.D.	7.61	7.39	8.89	5.25		
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	60.31	59.88	59.62	61.00	0.267	0.89
	S.D.	10.28	8.55	10.58	4.72		
ด้านความหนาแน่น	\bar{x}	3.36	3.27	3.62	3.00	0.858	0.49
	S.D.	0.88	0.87	1.02	0.57		
ด้านธุรกิจการขายสินค้า	\bar{x}	23.45	23.89	22.25	23.00	0.478	0.75
	S.D.	4.84	4.45	4.32	3.36		
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	\bar{x}	10.03	10.14	10.50	9.42	0.094	0.81
	S.D.	2.14	2.77	1.78	2.69		
ภาพรวมความคาดหวัง ๖ ด้าน	\bar{x}	200.63	199.93	193.62	197.14	0.365	0.83
	S.D.	28.49	27.92	33.18	18.37		

หมายเหตุ เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างไม่มีภาคตะวันออกเฉียงใต้นำมาวิเคราะห์

จากตารางที่ 15 ผลการทดสอบทางสถิติ ความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆเปรียบเทียบกับตามภูมิลำเนา พบว่า ภาพรวมความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง 6 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และหากแยกพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณูปโภค ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านธุรกิจการขายสินค้า ต่างมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับตามภูมิลำเนา

โดยพบว่า ส่วนใหญ่แล้วนักท่องเที่ยวจากภาคกลางจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สภาพแวดล้อมแบบป่าเขาและวิถีชีวิตของชาวเขาเผ่าม้ง เป็นสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากสภาพแวดล้อมที่นักท่องเที่ยวเคยชิน จึงทำให้เกิดการเปรียบเทียบโดยเฉพาะภาคกลางที่ไม่ค่อยได้สัมผัสกับสภาพแวดล้อมแบบธรรมชาติ ในแต่ละวัน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีภูเขาค่อนข้างน้อยและไม่ค่อยได้สัมผัสกับวัฒนธรรมแบบชุมชนบนที่สูง (ชาวเขา) จึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งแตกต่างกันออกไป

ส่วนในด้านความหนาแน่น ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเป็นฤดูฝนนักท่องเที่ยวไม่แออัด ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจต่อจำนวนนักท่องเที่ยวในเวลาที่ยังไม่แตกต่างกัน พร้อมกับการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างมีไมตรีจากชาวเขาเผ่าม้ง ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยในการเที่ยวชมส่งผลให้ความพึงพอใจต่อด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน (จากข้อมูลพบว่ามีความพึงพอใจในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่)

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 6 ด้าน ตามภูมิภาคมา

ตัวแปร	ภาคเหนือ						ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ						Sig
	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	ภาคใต้	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	ภาคใต้	
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	56.71	60.52	58.63	55.81	58.28	58.28	2.485	0.04				
	S.D.	8.01	7.47	8.06	7.87	7.13							
ด้านสาธารณูปโภค	\bar{x}	40.30	40.65	41.93	35.75	39.17	39.17	2.568	0.03				
	S.D.	6.50	7.25	6.42	5.87	5.25							
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	\bar{x}	57.30	60.80	60.27	53.85	58.85	58.85	2.472	0.04				
	S.D.	10.59	10.90	9.07	9.86	7.17							
ด้านความหนาแน่น	\bar{x}	3.31	3.49	3.50	3.43	3.00	3.00	0.778	0.54				
	S.D.	0.94	0.91	0.76	0.62	1.29							
ด้านธุรกิจการขายสินค้า	\bar{x}	21.25	21.83	23.36	18.93	22.00	22.00	2.535	0.04				
	S.D.	4.48	5.09	6.15	2.17	1.41							
ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย	\bar{x}	9.46	9.86	9.52	9.93	9.42	9.42	0.308	0.87				
	S.D.	2.36	2.51	3.30	3.15	2.87							
ภาพรวมความพึงพอใจ ทั้ง 6 ด้าน	\bar{x}	189.15	197.05	197.52	179.43	192.14	192.14	2.408	0.05				
	S.D.	24.93	26.65	24.25	19.12	17.99							

หมายเหตุ เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างไม่มีภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงไม่นำมาวิเคราะห์

**ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัญหาและความต้องการ ในการจัดการสภาพแวดล้อมใน
แหล่งท่องเที่ยว**

การวิจัยในครั้งนี้นอกจากจะศึกษาถึงความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งแล้ว ยังได้เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระต่อปัญหาและความต้องการ ในการจัดการสภาพแวดล้อม หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ได้แยกประเด็นออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านกายภาพและสิ่งแวดลอม

ข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยวมีความเห็นตรงกันมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ถนนทางเข้าหมู่บ้านไม่สะดวก เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ถนนค่อนข้างแคบและ
สิ้นเวลาฝนตก
2. ควรปลูกไม้ดอก ไม้ประดับ ประจำท้องถิ่นและบ่งบอกชื่อ คุณสมบัติโดยจัดตกแต่งให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเพื่อความสวยงาม
3. อยากให้คงเอกลักษณ์ของความเป็นหมู่บ้านชาวเขาเอาไว้ ไม่อยากให้การพัฒนา
เพื่อการท่องเที่ยว เช่น การสร้างอาคาร/สิ่งปลูกสร้างสมัยใหม่ ไปเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือ
กระทบวิถีชีวิตแบบเดิมแต่หากมีความจำเป็นควรตกแต่งดัดแปลงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมเดิมมากที่สุด
4. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าสภาพแวดล้อม ถูกปรุงแต่งมากเกินไปจนเกินไปจนขาดความเป็น
เป็นธรรมชาติ
5. นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าสิ่งก่อสร้างมีมากเกินไป ไม่ควรก่อสร้างเพิ่มเพราะจะ
ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ความเป็นอยู่และเอกลักษณ์ของหมู่บ้าน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวใน
ที่สุด
6. มีขยะตกค้าง ส่งผลกระทบต่อทัศนทัศน์ที่ไม่สวยงาม
7. สถานที่ที่เข้าชมในหมู่บ้านมีจำนวนน้อยและไม่ดึงดูดใจเท่าที่ควร

2. ด้านสาธารณูปโภค

ข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยวมีความเห็นตรงกันมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ที่จอดรถไม่มีความเพียงพอ ควรจะขยายที่จอดรถเพิ่มเติม ที่จอดรถในปัจจุบัน
ไม่มีความสะดวกเท่าที่ควร การจอดรถขาดความเป็นระเบียบ ไร้การควบคุมและพื้นลานจอดรถควร
ลาดคอนกรีตที่หนากว่านี้เพื่อเพิ่มความสะดวก

2. จำนวนห้องน้ำไม่เพียงพอและไม่ดูแลรักษาความสะอาด (ส่งกลิ่นเหม็น) การจัดแสงสว่างภายในห้องน้ำเพียงพอ ควรได้รับการปรับปรุง
3. น้ำดื่ม – น้ำใช้ ไม่สะอาดและไม่เพียงพอ โดยต้องปรับปรุงเรื่องความสะอาด
4. ที่จอดรถและห้องน้ำ – ห้องสุขา ควรจะได้รับการจัดการ เก็บค่าบริการ เพื่อจะได้มีผู้ดูแล รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ

3. ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด

ข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยวมีความเห็นตรงกันมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ป้ายสื่อความหมายและป้ายสัญลักษณ์จราจร มีจำนวนน้อย ไม่เด่นชัด ควรเพิ่มป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยว
2. ม้านั่ง ศาลาที่พัก บริเวณที่ว่างสำหรับพักผ่อนยังมีจำนวนน้อย ไม่คงทนและเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ควรปรับปรุงพร้อมกับเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น
3. ทางเดินภายในหมู่บ้านค่อนข้างขรุขระ ไม่สะอาด ควรมีการปรับปรุงและตกแต่งให้น่าเดินและดูสวยงาม
4. ถึงขยะไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในวันที่นักท่องเที่ยวหนาแน่นส่งผลให้มีขยะตกค้าง
6. บัตรผ่านประตูในการเข้าชมมีราคาแพง ควรจะแยกราคาเด็กและราคาผู้ใหญ่และบริการขายบัตรผ่านประตูไม่เป็นสัดส่วนและไม่สะอาด

4. ด้านความหนาแน่น

เนื่องจากในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในวันธรรมดา ร้อยละ 60 ของข้อมูลทั้งหมด ดังนั้นนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงมีความเห็นว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยเนื่องจากในวันธรรมดาค่าจะไม่มียกนักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมมากนัก แต่นักท่องเที่ยวบางส่วนก็เห็นว่านักท่องเที่ยวค่อนข้างหนาแน่นเนื่องจากมาเที่ยวชมในวันหยุด

5. ด้านธุรกิจการขายสินค้า

ข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยวมีความเห็นตรงกันมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ราคาสินค้าไม่ได้มาตรฐาน (ราคาแตกต่างกันอย่างชัดเจน ทั้งที่เป็นสินค้าชนิดเดียวกันและร้านค้าอยู่ใกล้เคียงกัน) ควรมีการดูแลควบคุม

2. สินค้าที่วางขายไม่หลากหลายและควรเป็นสินค้าที่ผลิตขึ้นเองในหมู่บ้านและเป็นของในพื้นที่หรืออาจจะเพิ่มจำนวนสินค้าที่ผลิตในหมู่บ้านให้มากกว่าสินค้าที่มาจากพื้นราบเพื่อแสดงถึงเอกลักษณ์ของหมู่บ้าน

3. ร้านค้ามีจำนวนมากเกินไปขาดความเป็นระเบียบไม่ดึงดูดใจทำให้คบบังทศนิยภาพและความสวยงามตามธรรมชาติ

5. สินค้าที่นำมาวางขายไม่มีป้ายแสดงราคา ขาดต่อการตัดสินใจและเปรียบเทียบราคาในการตัดสินใจซื้อ

6. ควรมีการส่งเสริม ให้มีการปลูกพืชผักผลไม้ประจำถิ่นและนำมาขายจะส่งเสริมเอกลักษณ์ของชุมชนและดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

6. ด้านสวัสดิภาพและความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยวมีความเห็นตรงกันมากที่สุด เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ควรมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลนักท่องเที่ยวเพื่อความปลอดภัย (มีป้อมยามแจ่งเหตุและมีเจ้าหน้าที่ประจำ) และกระจายกำลังดูแลในจุดที่ล่อแหลม
2. มีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องความปลอดภัยของยานพาหนะ
3. ดูแลควบคุมเด็ก ๆ ที่เดินขอเงินจากนักท่องเที่ยว

อื่นๆ

ควรมีการประชาสัมพันธ์หมู่บ้านชาวเขาแห่งนี้พร้อมกับประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านและมีการจัดระบบการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว